

Dejlig er den himmel blå

Written by: N.F.S. Grundtvig 1810 og 1853.

A   F#m
Dejlig er den himmel blå,
D   D/e
lyst det er at se derpå,
A   F#m
hvor de gyldne stjerner blinker,
D   E   Fo
hvor de smiler, hvor de vinker
F#m   C#m
os fra jorden op til   sig.
D   D/e   A
os fra jorden op til   sig.

Det var midt i julenat,
hver en stjerne glimted mat,
men med ét der blev at skue
en så klar på himlens bue,
som en lille stjernesol.

Når den stjerne lys og blid
sig lod se ved midnatstid,
var det sagn fra gamle dage,
at en konge uden mage
skulle fødes på vor jord.

Vise mænd fra Østerland
drog i verden ud på stand
for den konge at oplede,
for den konge at tilbede,
som var født i samme stund.

De ham fandt i Davids hjem,
de ham fandt i Betlehem,
uden spir og kongetrone,
der kun sad en fattig kone,
vugged barnet i sit skød.

Stjernen ledte vise mænd
til vor Herre Kristus hen;
vi har og en ledestjerne,
og når vi den følger gerne,
kommer vi til Jesus Krist.

Denne stjerne lys og mild,
som kan aldrig lede vild,
er hans guddomsord det klare,
som han os lod åbenbare
til at lyse for vor fod.
